

Objażeńe

Leszek Czyż

Posłuchojta co tez ñi se roz przytraşıło jak em pas krowy.

Kedyś ludźe drągańi[1] cy drótańi[2] pośńików ñe grodziły. Przeważńe to dźećokóm nakazywały krowów pśilować. Nojpsérw łod zóranka do połudńo. W połudńe przygońaly, bo bąky strasńe ceny; a późńej wygońaly jï paśły praże do pamroku.

Jenego razu łóćec nakozól ñi pogóńeć krowy pod łolsynky, tam co to se tech dwóch bolseżików łutopśiło w bagnie. Troche ñi wary przesły po chrzybónie, bo ludźe godaly, ze tam casańi strasy. Scykutka mńe złapsiła, ale co robźeć, kedy łóćec nakozól. Zagońułem, krowy łazó, zró. Rozejrzołem se, a wkoło zywej dusy. Pewńe - myśle sobźe - ludźe głupoty godaly. Uwalułem se w trowe pod łolsynko jï leze. Leze tak, leze, słónecko z góry świeći, muchy brzęco, łocy ñi se mruzó, scykutka przesła.

Na roz patrze, a tu nad tem bagniskem takó świećacó mgła se łunośi. Zerwołem se na równe nogy, a ta śwatłość coroz blyzej do mńe podchodzi. Prowde ludźe móźily. - myśle sobźe - Pewńe łone bolseżiki przysły po mńe. Ale ñe. To ñe były zodne bolseżiki, tylo Nojśwětso Pańenka ñi se łobjaźiła.

Chyzo łukłękńółem w tej troże, ręce złožułem do modlytwy jï tak móże:

- Ło, Bóg zapłać Nojśwětso Pańenko, ze ñe jesteś bolseżikiem! -

A Nojśwětso Pańenka tylo jasneńi łocańi do góry spojrzala jï tak požedo:

- Przysłał tu do ce ñeboroku pod te łolsynky, zeby se doźedźeć jek ludźiska śwete przykozańa przestrzegajó. Cy aby w śwety dzeń sana ñe stozó, cy gnoju ñe wywozó, abo ñe łorajó? -

To jo jek na śwetej spozedzi łopoźedźółem, ze w zesłó ñedźele, to Bręcyn Żicek ze stryjnó sano grabźily, a Antcoków Józef po suńe gnój trząs za stodoło jï ze te Bolkowe chłopoky

Objaźenie

przed pamrokiem byly u nas w łogórkach.

- O, Matko Bosko! – poźedźała Matka Bosko jï zñiknena.

Za jekyś cas, kele tech łolsynków, łócec postaźuł kaplycke, na pańátke mojego objaźenio. Ludźe godajó, ze kele tej kaplycki, to tero naprowde strasy. Jekes dwa bolseźiki śe pokazujó.

[1] Kurpiowskie „i” czytamy jak samogłoskę pomiędzy „i” a „y”.

[2] Kurpiowskie „ó” czytamy jak samogłoskę pomiędzy „o” a „u”.

Autor wpisu: **Leszek Czyź**